

BABICA ZA LAHKO NOČ

Babico imam zelo rad,
še posebej, ko grem spat.

Njej se res nikamor ne mudi,
zato pri meni še malo posedi.

»Babi, zgodbo bi rad!
Saj veš, da brez zgodbe
ne morem zaspat.«

»Nekoč, za devetimi gorami
je živel fant ...« babica prične ...
Nakar zavzdihne,
kot da išče misel za naprej ...
Potem ... pa nič. Babica utihne.

Kot da je ni.

Ko jo pogledam,
vidim, da že spi.

»Babi, kako gre cela stvar naprej?«
še malo vrtam vanjo.
Ona pa molči
in čisto malo
tudi že smrči.

Jaz pa se prav nič ne jezim,
še bolj se k njej privijem
in takoj zaspim.